

Universitatea “Lucian Blaga”

Facultate de Drept

Romania, Sibiu

Judiciary Systems in Jordan and Romania

Comparative Study

Supervisor

Prof. Dr. Ioan Les

By

Ali Saleh Alshorogy

2018

REZUMAT

Această teză tratează tematica sistemelor judiciare din Regatul Hașemit al Iordaniei și Republica România, evidențiind asemanările și deosebirile dintre sistemele celor două țări.

În urma unei consultări amănunțite și edificatoare a literaturii de specialitate, rezultatele obținute relevă prezența unor asemănări, dar și a unor deosebiri între cele două sisteme.

În ceea ce privește asemanările, se poate constata că ambele țări dispun de un sistem juridic modern și eficient, menit să protejeze și să apere drepturile propriilor cetățeni. Ambele țări întrețin relații bilaterale care permit cetățenilor să promoveze schimburi în domeniul educațional, juridic, comercial și turistic.

Cât privește diferențele dintre cele două state, pot fi evidențiați următorii factori: România deține un teritoriu mult mai extins decât Iordania și cunoaște o istorie statală mult mai îndelungată, însă ambele țări s-au aflat sub influența istoriei, politicii, religiei și a efectelor perioadei moderne.

În consecință, cercetătorii din domeniu recomandă ca, în viitor, studenții din România și Iordania să desfășoare studii și schimburi de experiență, astfel încât să se ajungă la o mai bună cunoaștere a celor două popoare, în scopul consolidării relațiilor bilaterale.

Capitolul 1

Sistemul judiciar în ambele țări

Iordania și România

Un studiu comparativ

1-Propunerea studiului

1.1- Introducere:

Motivul principal pentru care am selectat acest subiect este iubirea mea pentru cele două țări, întrucât Iordania este țara mea natală, iar România este a doua mea țară iubită, în care mi-am petrecut o mare parte a timpului, bucurându-mă și beneficiind de instituțiile educaționale și de oameni mari. Celălalt motiv este faptul că am petrecut o mare parte din viață studiind și practicând dreptul, motiv pentru care sunt nerăbdător să continuu educația mea superioară prin obținerea doctoratului de la una dintre universitățile prestigioase ale lumii și sub supravegherea distinsului profesor Les.

Această dizertație are scopul de a examina și investiga sistemele judiciare în Iordania și în România.

Precum este cunoscut, statele moderne sunt conduse prin legi; aceste legi au scopul de a proteja drepturile cetățenilor. În fapt, oamenii din vechime au încercat să formeze și să implementeze legi pentru a organiza, proteja și pentru a obține ordine și liniște în viața lor. Astfel, a devenit normă sau tradiție solidă ca oamenii să apeleze la sistemul judiciar în loc să ia problema în mâinile proprii și să încerce să-și obțină drepturile prin mijloace ilegale. În același timp, instanțele permit apelul sau contestarea unei hotărâri, în special cele împotriva hotărârilor emise de către Tribunalul de Pace,

pentru că obiectivul principal al tribunalului este de a obține pacea între părți – atât reclamantul, cât și pârâtul – și ca aceștia să obțină drepturile lor în mod complet. Astfel, orice cetățean, fie în Iordania sau în România, are dreptul de a-și atinge obiectivele prin acțiuni în instanță. În același timp, atât legile din Iordania, cât și cele din România prezintă posibilitatea ca oamenii să fie ascultați în aceleași condiții pentru fiecare parte – atât pentru reclamant, cât și pentru pârât – interes personal, caz direct și caz de pledare în instanță (*personal interest, direct and standing case*). De asemenea legea a făcut egalitatea între două părți cu privire la rezultate, situație în care ambele părți sau oricare dintre părți are dreptul de a nu accepta hotărârea curții în cazul în care există o lipsă în criteriile legale.

Din propria experiență ca judecător, știu ca toată lumea din jurul meu că legislatorii ambelor țări sunt dedicați construirii unor legi moderne și democratice create pentru a servi și pentru a proteja cetățenii și pentru ca fiecare cetățean din ambele țări să fie egal în fața legii. Astfel, instanțele nu impun hotărârile lor în mod arbitrar, mai degrabă decât prin urmărirea legilor curente, procedurilor judiciare în instanță și legitimitatea procesului. Spre exemplu, există instanțe la diferite niveluri pentru gestionarea dosarelor aflate pe rol în funcție de tip, precum spre exemplu tribunalul de pace, sau tribunalele de primă instanță care are pe rol cauze civile sau penale. Ceea ce îmi place cu privire la aceste tribunale sunt procedurile de apel în care contestanții acumulează și oferă toate mijloacele de apărare pentru ca apelul să le apere drepturile sau pentru a interzice părții adverse din obținerea hotărârii favorabile, răspunzând de asemenea afirmațiilor, alegațiilor sau pretențiilor părții adverse. Pe cale de consecință, mijloacele folosite de orice parte adversă pentru a contesta legitimitatea îndeplinirii procedurilor părții adverse, sunt date în trei feluri, practică ce este utilizată de ambele țări.

Capitolul Patru:

Un studiu comparativ între sistemul judiciar iordanian și tribunale versus legea română și tribunalele române.

Capitolul Cinci:

Acest capitol constă în discursul pus în discuție în studiu, precum și rezultatele și recomandările acestuia. Din experiența mea și din practicarea dreptului în calitate de judecător al Curții de Apel, am fost martor la dezvoltarea extraordinară a legilor în ambele țări și la prezența diferențelor și similarităților legilor în ambele țări.

Legile pot diferi în majoritatea țărilor, dar au scopul comun de a servi și de a proteja. Dacă luăm cea mai simplă versiune a legii, mai exact concilierea, o vom găsi în fiecare sistem judiciar. Spre exemplu, în legislația franceză, articolul 2044 al grupului civil. În definiția egipteană a păcii, fiecare parte renunță la o parte a drepturilor lor (articolul 652/532). În plus, reconcilierea (medierea) în dreptul iordanian este un contract de pace (549-557) civil; sunt obligații și drepturi personale de exemplu: contractul mai presus de proprietate nu transferă dreptul de proprietate (de la o parte la cealaltă). În România, reconcilierea prezintă drepturi, însă nu transferă astfel de drepturi; contractul de acest tip conține renunțarea la o parte a pretențiilor asupra drepturilor.

În plus, sistemul judiciar din Iordania derivă din dreptul francez și a fost adaptat la obiceiurile și tradițiile arabe, iar acum este influențat de legile occidentale și de drepturile omului, precum apelul la anularea articolelor 290 și 308 din codul penal, pentru că aceste două articole arată în mod vivid discriminare extremă împotriva femeii iordaniene. În fapt, sunt una dintre persoanele care condamnă aceste articole și care solicită eliminarea lor.

1.2 Organizarea acestui studiu:

Prezentul studiu este organizat în următoarea manieră:

Capitolul Unu

Constă în următoarele:

1- Propunerea care este dezvoltată conform standardelor științifice de cercetare.

Propunerea studiului constă în următoarele: Introducerea, problema studiului, obiectivele studiului, semnificația studiului.

Capitolul Doi:

Sistemul judiciar și tribunalele din Iordania

Capitolul Trei:

Sistemul judiciar și tribunalele din România.

Capitolul Patru:

Un studiu comparativ între sistemul judiciar iordanian și tribunalele, versus dreptul român și instanțele române.

Capitolul Cinci:

Acest capitol este compus dintr-o discuție a studiului, din rezultatele și recomandarea acestuia.

Din experiența mea și din practicarea dreptului în calitate de judecător, am fost martor la dezvoltarea extraordinară a legilor în ambele țări, precum și prezența diferențelor și similarităților legilor în ambele. Legile pot diferi în majoritatea țărilor, dar au scopul comun de a servi și de a proteja. Dacă luăm cea mai simplă versiune a legii, mai exact concilierea (medierea), o vom găsi în fiecare sistem judiciar. Spre exemplu, în legislația franceză, articolul 2044 al grupului civil. În definiția egipteană a păcii, fiecare parte renunță la o parte a drepturilor lor (articolul 652/532). În plus, reconcilierea (medierea) în dreptul iordanian este un contract de pace (549-

557) civil; sunt obligații și drepturi personale de exemplu: contractul mai presus de proprietate nu transferă dreptul de proprietate (de la o parte la cealaltă). În România, reconcilierea prezintă drepturi, însă nu transferă astfel de drepturi; contractul de acest tip conține renunțarea la o parte a pretențiilor asupra drepturilor.

În plus, sistemul judiciar din Iordania derivă din dreptul francez și a fost adaptat la obiceiurile și tradițiile arabe, iar acum este influențat de legile occidentale și de drepturile omului, precum apelul la anularea articolelor 290 și 308 din codul penal, pentru că aceste două articole arată în mod vivid discriminare extremă împotriva femeii iordaniene. În fapt, sunt una dintre persoanele care condamnă aceste articole și care solicită eliminarea lor.

Sistemul judiciar al Arabiei Saudite derivă din religia islamică, în principal din Sfântul Coran și învățăturile Profetului Mohammad (P).

Cu privire la sistemul judiciar românesc, putem observa că a fost influențat de mai mulți factori, precum: lunga istorie care are perioade lungi de timp precum ”Imperiul și biserica și a fi parte a fostei URSS și a sistemului comunist și acum, ca membru al Uniunii Europene.

1.3- Problema studiului:

Zona problemei examinate de prezenta dizertație este sistemul judiciar din Iordania, cu detalii extensive, precum și sistemul judiciar românesc.

Astfel, problema studiului precum am articulat-o după documentarea mea din literatura extensivă, relevantă pentru ambele țări, pentru Iordania și pentru România, poate fi rezumată ca natură a sistemului judiciar iordanian și a celui român și drept comparație între două sisteme.

Pentru a clarifica problema studiului, această lucrare va răspunde următoarelor întrebări:

1- Care sunt factorii ce afectează sistemul judiciar în ambele țări în termeni ai aspectelor politice, economice, sociale și culturale?

2- Ce face sistemele judiciare să fie eficiente și de succes pentru a îndeplini standardele cerințelor curente?

3- Care sunt rolurile studenților la drept, academicienilor și legislatorilor pentru îmbunătățirea sistemelor judiciare în ambele țări?

1.4- Obiectivul studiului:

Această lucrare are scopul de a atinge următorul obiectiv

1- Examinarea tuturor problemelor relevante pentru sistemele judiciare în ambele țări, Iordania și România.

2- Investigarea mediilor culturale, sociale și politice care înconjoară autoritatea judiciară în ambele țări, inclusiv sistemul tribunalelor și structura legislativă a autorității, iar natura elementelor prin care operează tribunalele.

3- Examinarea istoriei sistemelor judiciare din Iordania și România și a efectului altor sisteme judiciare în alte țări sau culturi atât în sistemul judiciar Iordanian și în cel Românesc.

4- Indicarea similarităților și diferențelor între cele două sisteme judiciare din Iordania și România de asemenea.

1.5 Importanța studiului

Consider că această lucrare este importantă pentru că pune în discuție o problemă importantă, anume sistemele judiciare ale Iordaniei și României. Acest studiu este unic întrucât acordă Iordaniei oportunitatea de a avea o idee asupra sistemului judiciar în România în general. Același lucru este valabil pentru publicul român de a cunoaște natura sistemului judiciar din Iordania.

În plus, din cunoștințele cercetătorului, nu există studii ce discută legile române, comparându-le cu cele iordaniene.

Astfel, va oferi literaturii de specialitate un studiu unic ce poate fi un ghid pentru persoanele interesate de subiect și de asemenea pentru viitori cercetători.

1.6- Prezentarea literaturii de specialitate

Studiul se bazează majoritar pe literatura de specialitate din ambele țări, două capitole fiind concepute în acest scop: unul pentru prezentarea literaturii de specialitate și a cadrului teoretic din Iordania și un alt capitol pentru prezentarea literaturii de specialitate din România. Cele două capitole vor fi îmbogățite în mod semnificativ cu literatura de specialitate pe problema abordată de studiu în ambele țări. Acest studiu se bazează în mare parte pe scrierile și publicațiile profesorului Ioan Les de a acoperi partea românească a acestui studiu.

1.7- Metodologie:

Pentru a atinge obiectivele studiului; cel care l-a realizat se bazează foarte mult pe colectarea datelor pentru cadrul teoretic, întrucât literatura discută în mare parte natura sistemelor judiciare din ambele țări, Iordania și România.

Studii precedente vor fi citate din ambele țări și întregul cadrul teoretic va fi suportat de exemple precum: hotărârea Curții Iordaniene de Casație (Hotărâre Civilă) Nr. 3951/2014, data 18.02.2015. Un alt exemplu este ”hotărârea emisă de către Tribunalul de Primă Instanță, cu nr. 2474/29013, la data de 28.11.2013, în persoană, reclamantul fiind notificat la data de 23.12.2013 și a fost contestată prin apel la data de 04.02.2014.

Astfel, apelul este ieșit din termen pentru procedurile legale de apel. Astfel, apelul a fost respins.”

În rezumat, a fost notat și a devenit o normă legală că în orice caz aflat pe rolul instanței, inclusiv hotărârea civilă sau penală, este supus la două principii sau drepturi, primul fiind dreptul de a revizui decizia tribunalului la o instanță superioară. Un alt motiv este asigurarea siguranței deciziei și emiterea hotărârii conform principiilor și legilor curente. Acest principiu este scris în articolul al doilea al protocolului 7 al acordului european pentru drepturile omului. Articolul menționat stipulează că ”orice om este condamnat pentru o infracțiune prin mijloace legale, având dreptul de a solicita reluarea în considerare a unei hotărâri a tribunalului de către o instanță superioară”. (Shams eldeen 1989) Cred că unul dintre cele mai bune sisteme de servicii judiciare asigură apelul împotriva unei hotărâri la o instanță superioară, care diferă de obiectarea la hotărâre. Contestarea are loc în același tribunal în același tribunal și nu la o instanță superioară. Contestarea prin apel este o încercare de a corecta hotărârea tribunalului (dacă există) prin revizuirea cazului de către un complet de judecată format din mai mulți judecători decât cel al tribunalului care a emis hotărârea în aceeași cauză. Judecătorii de apel au mai multă experiență, asigurând citirea adevărului atunci când greșeala este opusă legii sau greșelilor prin dovezi sau alte dovezi procedurale. În cea mai mare parte a timpului, hotărârile de apel au șanse mai mari de a fi corecte și de a fi hotărâri înțelepte, pentru mai multe motive:

- 1) În Tribunalul de Primă Instanță există de obicei un judecător care judecă, în timp ce la Curtea de Apel se află trei judecători.

- 2) Există posibilitatea ca judecătorii instanței inferioare să nu aibă suficientă expertiză. Prin contradicție, instanța superioară este mai

experimentată.

3) Tribunalul de Primă Instanță revizuieste cazul pentru prima dată și poate pierde elemente ce pot fi importante. Spre deosebire de apel, justiția care revizuieste hotărârile caută să descopere eventuale greșeli (dacă există) comise de către instanța inferioară.

Același lucru se aplică și dreptului românesc.

Capitolul Doi

Sistemul Judiciar din Iordania

Independența judiciară

Independența justiției în Iordania a fost îmbunătățită datorită diviziei autorității: specialiști, organe de aplicare a legii și judecători. Acest lucru arată că legea este îmbunătățită de alți specialiști, după cum este stipulat în Articolul 97 din Constituția Iordaniei. Articolul 3 din autonomia legală a legii nr. 15 din anul 2001 garantează independența legală. Adițional, Articolul 101 din Constituție stipulează faptul că tribunalele sunt deschise către toate angajamentele și protejate de rezistența la aceste angajamente, spre exemplu. Ramurile administrative și oficiale ale guvernului nu pot desemna judecători și nu îi pot concedia decât pentru Rege.

Egalitate în judiciar

Egalitatea este foarte importantă în sistemul judiciar; este piatra de hotar a dreptului public și privat. Cu toate acestea, utilizarea unei declarații extinse de a include egalitatea spre a se supune judiciarului și dreptului este mai adecvată.

Toate constituțiile lumii sunt devotate acestui principiu, inclusiv Constituția Iordaniei, după cum este stipulat în articolul 6 și în articolul 5.

Serviciile judiciare sunt gratuite

În opinia mea, următorul paragraf este unul universal. Întrucât toți cetățenii sunt egali în fața legii, justiția este un drept garantat tuturor persoanelor, fără discriminare; Cu alte cuvinte, judecătorii nu sunt plătiți pentru activitatea pe care o prestează de către cetățeni; ei oferă mai degrabă un serviciu public. Cu toate acestea, conform articolelor 161-167 ale tribunalului serviciului civil, costurile legale și onorariile avocaților sunt plătite de către partea care pierde procesul.

Litigiile sunt realizate pe două niveluri:

Acest concept arată că legea permite unei persoane sau unei părți care nu obține o hotărâre favorabilă din partea instanței să inițieze un proces în instanță înaintea unei instanțe superioare pentru emiterea unei hotărâri finale. Cu alte cuvinte, cauza este înaintată unui tribunal de primă instanță; partea care pierde are dreptul de a înainta o cauză unei instanțe superioare, numită tribunal de instanță secundă, într-un proces numit contestare prin apel.

Judecători multipli/ Un judecător

Diferiți judecători transmit cauza spre judecare sau solicită tribunalului cu mai puțini judecători să investigheze cauza, având ultimul scop de a soluționa astfel de confruntări, chiar și pentru tribunale de primă instanță. Întrucât mai mulți judecători prestează servicii pentru curțile de apel și pentru Curtea de Casație, am citit literatura de specialitate pentru a-mi îmbunătăți competențele în tribunal. Am observat astfel că unele țări utilizează principiul unui singur judecător, în timp ce alte țări utilizează mai

mulți judecători în instanțele lor.

Responsabilitățile și răspunderile judecătorului:

Pe lângă aplicarea legilor cu transparență, echitate și egalitate, acestea trebuie să fie devotate și servirii protecției cetățenilor și obținerea drepturilor lor. Judecătorul în instanță, fie că este în Iordania sau în România, utilizează calitatea de lider pe care o deține (realizarea deciziilor, soluționarea problemelor și justiția este servită). Adicional, judecătorul este responsabil pentru realizarea responsabilităților și sarcinilor conform tipului tribunalului, după cum urmează:

Magistratul are jurisdicție asupra și judecă asupra unor infracțiuni penale minore, precum mici infracțiuni sau pentru infracțiuni a căror sentință nu depășește doi ani și în probleme civile în care suma nu depășește 7000 dinari iordanieni.

Tribunalele de Primă Instanță și judecătorii acestora au jurisdicție asupra cauzelor civile și penale mai grave. Acestea vor audia cazurile civile în care prejudiciile depășesc 7000 dinari iordanieni și cauzele penale în care pedeapsa poate depăși doi ani de închisoare. Aceste instanțe de asemenea joacă o funcție de apel limitată pentru cazuri penale minore în tribunalele magistraților. În tribunalele de primă instanță, cauzele penale sunt audiate de către un complet de judecată format din doi judecători, iar cauzele civile sunt audiate de către un singur judecător.

În tribunalele de primă instanță există un Tribunal de Infracțiuni Majore. Jurisdicția acestuia este limitată la un set specific de infracțiuni grave, toate cu sentințe posibile de mai mult de trei ani. Cauzele de pe rolul acestui tribunal este compus dintr-un complet de judecată format din trei judecători.

Tribunalele de apel și judecătorii audiază și judecă apelurile de la Tribunalul de Primă Instanță și de la tribunalul magistraților. Spre deosebire de Curțile de Apel americane, aceste instanțe aplică o evaluare de novo: un complet de judecată format din trei judecători poate revizui problemele de la bază și faptele de lege în fiecare caz împotriva căruia se face apel.

Curtea de Casație și judecătorii săi judecă asupra apeluri realizate pe probleme de infracțiuni penale și în judecăți civile ce depășesc 10000 dinari iordanieni (aproximativ \$15000 dolari americani). Tribunalul poate judeca cauze la discreția proprie. De asemenea emit hotărâri asupra disputelor jurisdicționale între tribunalele la instanțe inferioare. Cazurile sunt audiate de cel puțin 5 judecători.

Răspunderea judecătorilor

Judecătorii raportează președintelui tribunalului, însă sunt răspunzători consiliului judiciar care evaluează performanța judecătorilor și sunt răspunzători în fața ministerului justiției. Ministerul Justiției este responsabil pentru partea judiciară din Iordania, incluzând răspunderea judecătorilor. Mai important, judecătorii consideră că sunt răspunzători în fața regelui. Motivul pentru acest lucru este ca în orice ordin sau hotărâre pe care îl/o emit, judecățile să înceapă cu ”În numele regelui Abdullah II, prezenta instanță hotărăște următoarele...”

Disciplina și patrimoniul judecătorilor

Regulamentele curente cer ca toți judecătorii tribunalelor de primă instanță, judecătorii curților de apel, procurorului general și judecătorilor de urmărire penală sunt evaluați ”cel puțin” o dată pe an. Inspectorul este responsabil cu evaluarea aplicării corespunzătoare a legii și cu procedura în aceste cazuri, realizând procedura de soluționare a litigiului și drepturile privind probele, motivele pentru amânări, perioada de timp necesară pentru emiterea unei hotărâri, bazele hotărârii, legitimitatea deciziei și procentul de cazuri asupra cărora s-au emis hotărâri conform Regulamentului 47. Direcția de Inspecție este de asemenea însărcinată cu responsabilitatea de a investiga plângeri specifice aduse împotriva judecătorilor. Plângerea trebuie să includă informații specifice de identificare cu privire la plângere. Dacă plângerea are legătură cu amânarea unui caz, inspectorul ”poate studia dosarul din acest punct de vedere și poate scrie un raport”; dacă implică un comportament personal, inspectorii vor scrie un raport care va fi trimis la Șeful Justiției. Inspectorul are puterea de a emite o citație, de a revizui toate materialele ce au legătură cu acuzația și ”de a revizui toate metodele investigative” pentru realizarea investigației. Dacă inspectorul determină faptul că plângerea a fost făcută cu rea credință, atunci acuzatorul este trimis către Procurorul General.

Promovările judecătorilor sunt guvernate de Articolele 19-21 din Legea emisă în anul 2001. Conform Articolului 19, ”judecătorii sunt promovați la niveluri mai înalte pe baza acreditărilor și pe baza excelenței serviciilor care sunt evaluate de către Consiliul {Judiciar} și conform rapoartelor inspectorilor care descriu funcțiile lor ”și” orice amenzi disciplinare ”vor fi luate” în considerare”. Judecătorii nu pot fi promovați până ce nu vor lucra cel puțin trei ani la nivelul judecătorului curent. Există

6 niveluri de posturi judiciare și 5 judecători încep la nivelul 6. Pentru a fi promovați de la nivelul doi la nivelul unu și de la nivelul unu la ”nivelul distins”, un judecător trebuie să depună o ”cercetare judiciară” aprobată.

S-a cerut ca rapoartele Inspectorilor să fie depuse la Ministerul Justiției. Regulamentul cel nou, Regulamentul 47 (2005) care a înlocuit Regulamentul 12 stipulează că raportul poate fi transmis Șefului Justiției din Curtea de Casație. Orice obiecții aduse aici vor fi soluționate de un comitet compus doar din ofițeri judiciari. Regulamentul anterior l-a inclus pe procurorul general ca membru al comitetului.

Responsabilitatea/ Răspunderea procurorilor

Procurorul sau cel uneori numit procuror general deține responsabilități înalte și complexe ce pot fi rezumate într-o simplă declarație, care este sigură, completă și legitimă, depusă la tribunal în scopul ca ”justiția să fie servită”. Adicional, sarcinile procurorului sunt următoarele:

- 1- Probe sigure, valide și legitime
- 2- Martori siguri și eficienți
- 3- Proceduri complete, precise și relevante și documentație
- 4- Aplicarea legilor corespunzătoare și relevante la fiecare pas al procesului de urmărire
- 5- Colaborarea și cooperarea cu alte agenții de securitate publică.

Răspunderea

Procurorul public raportează biroului de urmărire publică.

Publicitate judiciară

Ședințe și proceduri de tribunal și toate aspectele unei dispute trebuie realizate în public (Articolul 2/101, 1/71). Conform Articolului 2/158, tribunalul trebuie să ia propria decizie sau să emită verdictul în public. Aceste articole sunt similare articolului 169 din Constituția Egiptului și

articolului 174 al Codului Comercial Egiptean. Aceasta este o regulă judiciară existentă atât în Iordania, cât și în România.

Tipuri de instanțe în Iordania

Instanțele vor fi împărțite în trei categorii: Articolul (99):

- i. Instanțele Civile
- ii. Instanțele Religioase
- ii. Instanțele Speciale

Instanțele de bază reprezintă tribunalele de primă instanță (Curtea Magistraților și Curtea oricărui caz), tribunalele de a doua instanță (Curțile de Apel) și Curtea de Casație, care este cea mai înaltă autoritate juridică din Iordania. Curtea Supremă de Justiție este tribunalul administrativ. Tribunalele religioase sunt reprezentate de Tribunalele Sharia, care iau în considerare cauze de stare individuală pentru musulmani, fiind sub supravegherea Departamentului Șefului Justiției. Tribunalele religioase sunt parte din tribunalele administrative, care iau în considerare probleme ale tribunalelor religioase, incluzând Tribunalele Sharia, cele ce judecă cauze de stare civilă pentru musulmani și se află sub supravegherea Departamentului Șefului Justiției. Tribunalele religioase de asemenea includ tribunalele clericale care judecă probleme de stare civilă ale diverselor grupuri din Iordania. Fiecare tribunal ministerial este reglementat de camera grupurilor religioase individuale.

Articolul 99 al Constituției elimină tribunalele la trei niveluri: tribunalele obișnuite, tribunalele religioase și tribunalele supreme. Tribunalele obișnuite includ tribunalele de primă instanță (Magistrați și Tribunalul de Primă Instanță), tribunalele de instanță secundă (Curtea de Apel) și Curtea de Casație, care este cel mai marginalizat organ de justiție din Iordania. Curtea Supremă de Justiție este instanța finală.

Tribunalele religioase consolidează tribunalele Sharia, care judecă cauze de stare civilă pentru musulmani și se află sub supravegherea Departamentului de Justiție. Tribunalele religioase includ de asemenea tribunalele clericale care judecă probleme de stare civilă pentru diverse grupuri religioase din Iordania. Fiecare tribunal cleric este condus de către grupul lider al ședinței religioase unice. Conform Articolului 99 al Tribunalelor Constituționale din Iordania, există trei tipuri:

Conform judecătorilor acestor tribunale, constituția este clară în reprezentarea statutului judecătorilor, în mod special Articolele 97 și 98, așa cum sunt reprezentate: judecătorii sunt independenți și, în limitele legale, nu au puteri în afara celor acordate prin lege.

Judecătorii tribunalelor civile și tribunalelor Sharia pot fi delegate și respinse de un Decret Regal, conform legii.

****Tribunalele speciale**

Alte tribunale din Iordania sunt limitate la jurisdicții specializate sau specifice. Un tribunal militar se confruntă cu infracțiuni ce implică personalul militar și infracțiuni de siguranță națională (trafic, mituirea funcționarilor publici etc.). Tribunalele de soluționare a disputelor funciare privesc dreptul de proprietate asupra terenului neînregistrat. Un tribunal al impozitelor pe venit se ocupă cu evaluarea în dispute. Există de asemenea un tribunal de primă instanță și o curte de apel pentru dispute privind vamele.

****Formarea Tribunalului Minorilor:**

Conform articolului șapte al Legii Iordaniene a Minorilor (orice tribunal obișnuit care tratează cauze privind minorii) este considerat un tribunal al minorilor. Tribunalul nu este considerat astfel dacă minorul este acuzat în asociere cu o persoană majoră, cu condiția ca procedurile corespunzătoare să fie respectate cu privire la minori). Este clar din text

că tribunalul minorilor conform legii iordaniene este un tribunal obișnuit în fața căruia se prezintă un minor. Astfel, prezența minorului definește descrierea tribunalului.

****Legea muncii**

În Iordania, legile privind munca în Iordania, iar legile ce le reglementează se află sub supravegherea Ministerului Muncii.

Există prestații de muncă speciale ce se supun unor legi speciale ce le reglementează activitatea și mai mult de două milioane de muncitori imigranți din Egipt și menajere din țări din Asia de sud-est.

Ministerul Muncii ia în considerare și soluționează disputele cu angajații. Adicional, tribunalele obișnuite iau în considerare aceste dispute.

****Legea familiei**

Tribunalele islamice sau Sharia iau în considerare și au jurisdicție asupra cauzelor privind familia, precum căsătorii, divorțuri, moșteniri, custodia minorilor și alte probleme similare care implică familiile. Creștinii au propriile tribunale pentru judecarea asupra cauzelor privind familia.

Legea comercială

Iordania are legi excelente și moderne care reglementează:

-Economia internă cu toate sectoarele acesteia

-Importuri și Exporturi

-Tratate comerciale cu țări străine precum

1-Comerț liber cu SUA. Parteneriat comercial cu Uniunea Europeană și calitatea de membru al WTO (Organizației Mondiale de Comerț).

Investiții străine și parteneriate. Adicional față de acestea, Iordania realizează proceduri de arbitraj într-un centru de arbitraj practic și modern pentru dispute comerciale domestice și internaționale.

2- Consiliul Judiciar (Entitatea Judiciară Supremă) este stabilită prin

lege. Va fi responsabil pentru situații care au legătură cu cauzele civile.

3- Cu condiția respectării paragrafului 1 al prezentului articol, Consiliul Judiciar are dreptul unic de a desemna judecători civili conform dispozițiilor legii.

În opinia mea, Iordania poate fi clasificată ca jurisdicție mixtă ce implică legea islamică, legea civilă și legea comună ca piatră de temelie. În timpul Imperiului Otoman, versiunea franceză a dreptului civil a fost impusă, după ce Iordania a avut o influență semnificativă în dreptul comun pentru perioada de control britanic. După obținerea independenței, a existat un progres în dreptul comun și s-au construit legi noi. Spre exemplu, legile comerciale și legea maritimă sunt majoritar derivate din legea franceză; partea Codului Civil este derivată din legea islamică (Shari'a) în timp ce cealaltă parte este majoritar bazată pe Codul Civil Egiptean, care la rândul său urmează îndeaproape tradiția legală franceză cu privire la cauze juridice civile; legea arbitrajului este bazată pe dreptul englez; dreptul familiei este întru totul derivat din legea islamică (Shari'a).

Conform Constituției, există trei tipuri de tribunale în Iordania. În primul rând Tribunalele Obișnuite, care au jurisdicție asupra tuturor persoanelor în cauze de drept civil și penal. Acestea includ cauze puse pe rol de către sau împotriva guvernului. Aceste tribunale aplică principiile de drept internațional privat. În al doilea rând, Tribunalele Religioase care sunt de două tipuri: Tribunalele Shari 'a și tribunalele altor comunități religioase. În al treilea rând, Tribunalele Speciale, jurisdicția acestor tribunale este determinată de Legi puse în aplicare în mod special în acest scop. Spre

exemplu: Tribunalul Militar. Tribunalele obișnuite se împart în: Tribunalele de Primă Instanță, Curtea de Apel și Curtea de Casație. Adicional, există un Tribunal Administrativ care este numit Curtea Supremă de Justiție. Acest tribunal audiază provocări asupra hotărârilor administrative care sunt luate de Guvern sau de către orice autoritate guvernamentală împotriva unui individ sau unei entități legale private.

Consiliul Judiciar din Iordania

Consiliul Justiciar este compus din unsprezece judecători, președintele Curții de Casație, Președintele Curții Supreme de Justiție, Procurorul General de pe lângă Curtea de Casație, cei doi judecători seniori ai Curții de Casație, cei trei președinți ai Curții de Apel, inspectorul senior prim al tribunalelor ordinare, Secretarul General (amin'am) al Ministerului Justiției și Președintele Tribunalului de Primă Instanță din Amman (art.4) . Modul în care consiliul judiciar este selectat afectează justetea sa într-un mod periculos. Niciun judecător nu este ales în consiliu, judecătorii fiind selectați conform alegerii președintelui consiliului judiciar. Președintele Curții de Casație este în mod normal președintele Consiliului Judiciar, fiind desemnat și revocat prin decret regal. De asemenea, președintele Curții Supreme de Justiție este desemnat pe bază de decret regal pentru desemnare a președintelui consiliului judiciar. Secretarul general al Ministerului Justiției este desemnat prin consiliul judiciar, după o recomandare a Ministerului Justiției. Judecătorii sunt desemnați prin consiliul judiciar (în trecut prin recomandare din partea Ministerului Justiției). Rolul consiliului judiciar este de a supraveghea direct judecătorii, incluzând desemnări, promovări, transferuri și pensionări. Președintele consiliului judiciar se bucură de puterea de a transfera judecătorii pentru misiuni speciale, pentru a sprijini

tribunalele normale și speciale, pentru a acționa în numele procurorului general. De asemenea pentru a inspecta anumite aspecte când este necesar sau imperativ. În mod normal, perioada pentru misiuni speciale nu va depăși trei luni pe an.

Promovarea judecătorului se bazează pe recomandări de management al inspecției judiciare, care era înainte în Ministerul Justiției, sub jurisdicția Ministrului Justiției.

Măsuri disciplinare:

Președintele consiliului judiciar este răspunzător pentru gestionarea judecătorilor. Acesta este responsabil de a trimite acestora scrisori de avertizare cu privire la conduita lor în ceea ce privește tribunalul, conform articolelor 27 și 28 privind independența legii. Un comitet disciplinar comun se formează pentru a judeca asupra comportamentului judecătorilor pe baza rapoartelor de la serviciile inspectorilor judiciari. Hotărârea emisă de către comitet, în cazul în care include o penalizare de respingere, va necesita aprobarea Majestății Sale, Regele.

Tribunalele din Iordania sunt după cum urmează:

1-Tribunalele de Primă Instanță/ Tribunalele Mediere:

2.11.1 Tribunalele de mediere:

Aceste tribunale de compromis sunt construite în guvernorate și în zone din întregul regat. Un judecător care locuiește în astfel de tribunale este cunoscut ca judecător de compromis sau de justiție.

Tribunalul de admisibilitate are cauze definite mai sus de Articolul 3

din Tribunalul de Recrutare. Legea (15) din anul 1952 și modificările acesteia, spre exemplu,

1-Drepturi și schimb de cazuri, în care estimarea mentorului nu depășește 7.000 dinari iordanieni.

2-Cazuri corespunzătoare, indiferent de cifra estimată la cerere de 7,000.

3-Declarația de șomaj și prejudicii nu ar trebui să depășească 7 mii de dinari.

4-Șomaj și prejudicii.

5-Orice decurge din primul caz: beneficii, șomaj, prejudicii, colectare și costuri, indiferent care este estimarea.

6- Este important ca plângerea să fie depusă corect, să fie preluată corect și dreptul de care proprietarii nu se pot bucura pentru că le-a fost respins acest drept.²⁷

7- Procese relevante pentru a prelua din nou posesia asupra unor proprietăți imobiliare care fuseseră luate de la proprietar, indiferent de valoarea proprietăților imobiliare, o condiție fiind să nu se judece împotriva proprietăților imobiliare.

8- Procese relevante pentru evacuare, care nu depășesc 7 mii de dinari.

9- Are o garanție asupra bunurilor fixe sau mobile ca precauție pentru caz.

10- Procese relevante pentru împărțirea bunurilor fixe, indiferent de valoarea lor.

Această partiționare a proprietăților este supusă unei condiții ca alegerea proprietății disputate să nu fie realizată în planul urbanistic zonal.

11-Împărțirea proprietății disputate, dacă aceasta este distinctă, luând stima în considerare foarte puțin.

Pare pertinent pentru experiența tranzițională, ideală pentru proprietăți ai căror proprietari nu le pot utiliza pentru că le-a fost respins acest drept. Limitele aplicabile terenului luat de către indivizi care fac dificilă în orice caz estimarea terenului fără ca terenul să fie inclus în decizia privind solicitarea proprietății, inclusiv închirierea terenului, dacă estimarea chiriei nu depășește șapte mii. Stabilirea resurselor indiferent de estimarea lor, emiterea sau stabilirea unor permise nesoluționate ajută de asemenea tribunalele de aplicare a legii să aibă premise de a investiga toate cazurile de muncă și toate problemele de înțelegere conform Articolul 37 din Codul Muncii Nr. 8 din 1996, care stipulează următoarele:

"Tribunalele de apel au competența de a investiga cazuri de dispute de muncă grave spre deosebire de solicitările de compensații."

Partea ofensivă va trebui să apară în tribunal și nu are obligația de a o proteja sau de a vorbi cu un consilier juridic. Judecătorul trebuie să depună toate eforturile sale pentru a influența părțile ce trebuie compromise. Cu privire la posibilitatea ca judecătorul să prevaleze, se încheie un acord de compromis, iar sentința este finală; nu este rezonabilă propunerea de plasare a acordului prin lege. Judecătorul are privilegiul de a direcționa procedurile juridice cu scopul final de a menține solicitarea deschisă cu privire la probleme de familie care justiția instruieste să fie investigate, în cazuri ce implică: declarații false, promisiuni false în cauze aflate pe rol.

După cum a fost mai sus menționat, tribunalele deschise sunt două:

Tribunalele de primă instanță sau curți de apel ce încorporează tribunale de primă instanță și judecătorii de primă instanță.

2- Tribunale de instanță secundă, inclusiv Curtea de apel, curtea de casație și Curtea Administrativă Supremă.

Jurisdicția locului de conciliere este determinată și realizează funcțiile

sale conform Legii 15 din anul 1952 și modificările sale. În mod special articolele (3, 4, 5), judecătorul de conciliere are jurisdicție asupra următoarelor:

1-Legea judiciară:

Drepturile comerciale și convențiile acoperă o datorie în natură pentru proprietăți fixe sau imobile, în condiții în care datoria nu depășește valoarea de șapte mii de dinari iordanieni. Prejudiciul suferit și faptul că persoana prejudiciată nu poate lucra, cu condiția ca valoarea să nu depășească suma de șapte mii de dinari iordanieni.

Reconcilierea variază prin tratament sau acordare/ cadou, însă, prin vânzare, comerciantul este obligat să preschimbe responsabilitatea pentru idealul fiscal, ca rezultat final al banilor sau banii prin cumpărător (elementul 418 Drept Comun) în timp ce cadoul este un acord care oferă un ideal definit de a da tot ceea ce dorește, în schimbul unor bani care oferă răscumpărarea (Articolul 486 civil). Astfel, reconcilierea este greșită pentru negociere sau pentru oferire. După cum s-a declarat înainte de reconciliere, părțile interesate trebuie să amâne o parte a cererii lor sau cererea de a renunța la cele două întâlniri.

2 Principii de reconciliere:

Principiile de reconciliere constau în: consimțământ, drept disputat, cauză, confirmarea reconcilierii și interpretarea reconcilierii.

Consimțământ:

Acordul de compromis este un acord de consimțământ, așa că reacția pozitivă și recunoașterea sunt suficiente pentru a realiza un contact de reconciliere. Astfel se dorește un contract de acomodare. Părțile consimt să desemneze instanța care va concluziona dezbaterile lor, cu excepția unei părți a solicitării lor (Articolul 550).

- Un articol similar (550 drept comun) declară că oricine este în reconciliere trebuie să fie calificat pentru a renunța la o parte bună din drepturile pe care le are. Cei care sunt minori, individuali sau înaintași conform Capitolului 11 (Articolul 550 al Legii 17 din 1999) au erori stabilite.

Drepturi disputate:

Conform articolului 549 principiul contractelor principale de reconciliere este existența unui drept disputat.

Cauza:

Motivul pentru reconciliere este elementul care cauzează reconcilierea când părțile consimt să renunțe la o parte a cerințelor lor, astfel încât să încheie disputa lor, fapt ce este cauză pentru reconciliere. O altă cauză este voința părților disputate de a nu recurge la instanța de drept pentru a soluționa disputa lor, care costă bani și timp. Astfel, contractul de reconciliere trebuie să fie în scris sau prin martori.

Teoria contestației:

Contestația ca parte a strategiilor de instanță are câteva perspective și criterii: conform articolului 211 din legea procedurilor tribunalului, ”nu este rezonabil să se conteste o judecată a tribunalului în afara elementului individual care este o hotărâre de respingere”, sau respondentul care a pierdut cazul, fiind câștigător în cazul pretențiilor care nu contează într-un proces de contestare. Articolul 211 indică următoarele:

- Contestantul sau inițiatorul contestației: câteva criterii trebuie să fie disponibile, păstrând în minte scopul final de a avea privilegiul de a schimba hotărârea tribunalului:

- Trebuie să fie partea în cauză
- Hotărârea curții împotriva sa

- Nu a recunoscut hotărârea instanței
- Trebuie să fie legitim și corespunzător din punct de vedere rațional și să fie calificat

Eligibilitatea contestației:

- Faceți parte reală în procesul de judecată în care a fost pronunțată hotărârea judecătorească. Judecata este hotărâtă în favoarea sa. Trebuie să fie eligibile din punct de vedere legal.

Curți de Apel

Dispoziții legale: (Articole de Apel):

Curțile iordaniene, judecătorii și subiecții au un drept de interes care - prin corecții consecvente - prin legea recursului 46 pentru anul 1972 și dispozițiile sale, partenerii au găsit o bază plăcută și fiabilă în 1972 și modul său, , dovedită și adevărată bază care le face să-și rezolve întrebarea.

Articolele (205, 206 până la 230) prevăd că toate cazurile de tribunale de compromis (pace) și de instanță de primă instanță sunt calificate pentru ofertă. De asemenea, aceste articole sunt numite Articole licitate deoarece clarifică părțile distincte ale ofertei din Iordania, de exemplu:

În cazul în care cele două asociații le permit să soluționeze cererea lor de către Curtea de Pace sau instanțele de primă instanță, fără interesul instanței, aceste reuniuni nu au niciun privilegiu de a-și prezenta cazurile juridice.

Durata apelului este de 30 de zile de la data la care părțile sunt sesizate de verdictul instanței. În cazul în care partea care este dispusă să conteste cauza, și a depus o cerere de amânare a taxelor post. Data la care a depus această cerere până la data emiterii deciziei instanței nu va fi luată în considerare de la o anumită durată a depunerii contestației.

Decesul fiecăruia dintre părțile implicate sau falimentul în timpul

duratei apelului, moștenitorii vor fi notificați de instanță.

Conform Legii nr. 46 pentru anul 1972, inculpatul are dreptul, chiar și după expirarea termenului de recurs, să depună, în termen de o săptămână de la notificarea acestuia, un act de recurs, să ceară instanței să solicite luarea deciziei de recurs în favoarea sa.

Principii de apel (procedura)

1. O petiție de recurs este înaintată greșierului șefului instanței.
2. Diagrama apelurilor este notificată tuturor părților implicate.
3. Două sau mai multe părți au dreptul de a depune împreună un recurs.

Conținutul graficului de contestație:

1. Numele, ocupația, sediul și adresa poștală contestată.
2. Recurs împotriva numelui, ocupației, domiciliului și adresei de corespondență.
3. Numele tribunalului care a emis hotărârea
4. Data notificării părții
5. Motive pentru apel

Toate motivele de recurs trebuie să fie clar afirmate, concise și lipsite de argumente și scrise în mai multe formate numerice.

– Necesitățile documentelor (modificate)

Tribunalul de primă instanță și instanța de apel revizuieste hotărârile judecătorești de primă instanță fără prezența părților concurente.

La îndeplinirea cerințelor și îndeplinirea criteriilor de recurs, curtea de apel stabilește o dată pentru audierea și notificarea părților implicate.

1. Dacă rivalii nu apar în fața instanței, instanța are dreptul de a amâna sesiunea sau de a respinge cazul.

Constituția Iordaniei 1952

În cazul în care partea reclamantă se prezintă în instanță, în timp ce celălalt rival nu se pronunță, instanța poate să suspende audierea și să notifice partea implicată.

2. Partea care a formulat recurs nu are dreptul să renunțe la procesul de contestare.

4-5-6 trebuie să se ocupe de prezența și absența părților implicate. - Punctele 1, 2, 7, 9 al articolului 133 este aplicat în cauzele de apel. Apelul nu este acceptat după Durata apelului, doar problemele din graficul de interese ar trebui explicate. Orice materiale care nu sunt specificate în diagrama de interes, instanța nu ar trebui să o audă.

Nicio altă admitere admisă în instanță, în orice caz, pentru posibilitatea ca instanța să recunoască materiale suplimentare, instanța ar trebui să înregistreze astfel și motivul.

Tribunalul avangardist are privilegiul de a asculta materiale suplimentare sau de a le trimite instanței, începând să se intereseze de investigare.

Instanța de apel are recurs la găsirea unui material esențial, instanța de compromis sau instanța de primă instanță nu a aflat; Instanța de cerere poate trimite astfel de materiale instanței în cauză pentru a investiga.

Întâlnirile incluse sau ambii nu au niciun privilegiu de a indica protestele pentru dovezile sau rapoartele prezentate.

Toate acestea au fost confirmate, iar altul ar putea fi cercetat de tribunal ca fiind izolat de cele provenite de la prima instanță.

Articolele (231) și (232) au fost eliminate de Legea nr. 46 din 1972.

În examinarea legii egiptene de interese, găsim o minunată comparabilitatea dintre cele două legi, și anume articolul 219 din legea egipteană, permite oricui să propună inițial alegerea unui judecător sau a

unei instanțe de compromis, ca în cazul articolului 905 din Iordania lege. Același lucru se poate spune și în articolul 221, 222Egptian. Legea 116 pentru anul 1964. Actul 11 pentru 1940 și Legea 121 pentru 1947. Aceste legi acoperă aproape tot ceea ce un judecător trebuie să stabilească pe o alegere rezonabilă și corectitudinea de a fi servit. Pentru a ilustra articolul 230 (egiptean): exprimă faptul că: recursul a fost inițiat printr-o cerere de înaintare în fața asistentului instanței de judecată și cererea de includere a alegerii instanței, data, scopurile din spatele interesului și cererilor.

Independența sistemului judiciar reprezintă o asigurare importantă pentru judecători de a-și îndeplini în mod corespunzător îndatoririle care le sunt încredințate și o cetate imună care le permite să evite orice comportament probabil indecent și, prin urmare, judecătorii trebuie să se comporte conform principiilor etice în interesul acestui scop . Cu toate acestea, multe țări au elaborat numeroase coduri și reguli clare de organizare a comportamentului etic al judecătorilor și, în multe cazuri, judecătorii au depus de la sine aceste coduri, iar în alte cazuri, guvernele au contribuit la formularea acestora.

Inspekția judiciară

Prin urmare, multe țări din întreaga lume au înființat organul de inspekție judiciară în scopul inspekției instanțelor și faptelor judecătorilor și al urmăririi penale, iar aici voi clarifica astfel de fapte în fiecare stat HKJ și România.

În Regatul Hașemit al Iordaniei, aceste coduri au inclus mai multe etici, deci judecătorul trebuie să-și mențină independența de sine stătătoare și să-și exercite judecata la discreția sa, înțelegerea conștientă și profundă a faptelor stabilite înaintea lui, și aplicarea legislației în vigoare, a convențiilor internaționale aplicabile și a hotărârilor judecătorești departe de orice influențe sau tentații sau coerciții sau amenințări sau intervenții directe sau indirecte din partea oricărei entități și din orice motiv și într-o manieră care

confirmă încrederea în autonomia sa și judecătorul trebuie să-și exercite atribuțiile independent de colegii săi atunci când este vorba de luarea deciziilor judecătorești; de asemenea, judecătorul trebuie să înceteze să influențeze judecătorii sub orice formă în exercitarea hotărârilor și fiecare judecător să se opună oricărei influențe sau intervenție ca aceasta.

Judecătorul trebuie să respecte standardele proceselor juste și justiția promptă, tonurile de judecată și excepțiile pe care le conțin și judecătorul trebuie să respecte prevederile legii în etapele procesului până la pronunțarea sentinței finale și trebuie, de asemenea, să depună eforturi rezonabile judecând fără întârziere cauzele care i-au fost aduse înaintea lui în termenele fezabile, cu scopul de a realiza justiția promptă și de a evita suspendarea sesiunilor din motive nejustificate sau de a satisface orice litigiu atunci când celălalt litigent este absent.

În plus, judecătorul ar trebui să respecte, în opinia sa, multiplicitatea, diversitatea societății și să egalizeze în vorbire și comportament între toate persoanele dacă sunt părți ale conflictului sau ale altora și să nu discrimineze între oricare dintre ele bazate pe religie, ideologie, rasă, culoare, naționalitate sau orice alt motiv și să se asigure că angajații săi se vor conforma cu acesta.

Judecătorul ar trebui să păstreze respectul în timpul audierilor și să fie sobru, răbdător, ascultător, respectându-se pe sine și capacitatea sa, susținând comportamentul, aspectul și logica lui, încrederea poporului în integritatea sa și imparțialitatea sistemul judiciar și să confirme prin comportamentul său în viața privată onestitatea, corectitudinea și să rămână mai presus de suspiciuni pentru a câștiga încrederea persoanei obișnuite care ar reflecta pozitiv respectarea autorității judiciare.

Cu toate acestea, judecătorul trebuie să se străduiască întotdeauna să-și dezvolte și să-și consolideze capacitățile științifice și practice și să fie dornic să-și dezvolte abilitățile personale prin participarea la cursuri de specialitate și să lucreze la ceea ce ar menține înălțimea calificării și competenței sale și el / ea nu poate să se alăture partidelor, blocurilor și societăților politice sau chiar să participe la oricare dintre activitățile lor, de

asemenea, judecătorul trebuie să-și limiteze relațiile cu avocații sau cu alții care practică lucrări în instanța unde lucrează sau să viziteze litigii sau avocații acestora sau să le primească la domiciliu în măsura în care ar proteja imparțialitatea sau ne-neutralitatea și să respecte ceea ce ar putea afecta atunci când își exprimă comportamentele sau comportamentele, misiunea sa sacră și ar trebui să evite publicarea sau comentarea oricăror hotărâri emise de el sau de alții cu privire la aceste mijloace.

Toate acestea urmăresc să consolideze independența și integritatea și neutralitatea și competența judecătorilor și eficiența acțiunilor și misiunilor lor bazate pe realizarea justiției și consolidarea principiului statului de drept care altfel ar corobora încrederea oamenilor în autoritatea judiciară și ar spori respectul față de în stabilirea justiției prompte cu integritate, imparțialitate și obiectivitate.

Și, pentru a spori acest lucru, legiuitorul iordanian a făcut uz și, în temeiul legilor și reglementărilor speciale, a înființat departamentul de inspecție judiciară care să urmărească lucrările și etica judecătorilor.

Formarea departamentului de inspecție:

Organul de inspecție judiciară este alcătuit din inspectorul superior, care ar trebui să fie un judecător ocupat în funcția de președinte, și un grup de inspectori, în cadrul căruia Ministerul Justiției se angajează să furnizeze organului de inspecție judiciară numărul necesar de angajați și toate cerințele necesare îl împuterniciți să-și îndeplinească sarcinile.

Inspectorul trebuie să fie de rang mai înalt decât judecătorul care urmează să fie inspectat, iar organul de inspecție judiciară va prelua următoarele sarcini:

Inspectarea lucrărilor judecătorilor de către aceia care nu ocupă grade superioare, cu condiția ca inspecția să fie efectuată de două ori pe an cel puțin în raport cu judecătorii aflați în stare de probațiune și o dată cel puțin pentru ceilalți judecători.

Evaluarea lucrărilor judecătorilor în ceea ce privește buna punere în aplicare a legii și finalizarea măsurilor de soluționare a litigiilor,

fundamentarea, motivele amânării și timpul necesar pentru finalizarea cazului și îndeplinirea unor premii și hotărâri împotriva cauzelor și motivelor acestora și a solidității rezultatelor au fost realizate și determinarea raportului dintre cazurile pe care judecătorul le-a încheiat într-un an.

Controlează asupra activității instanțelor judecătorești cel puțin o dată pe an, incluzând participarea la audieri și raportarea acestora.

Inspectați-vă lucrările de urmărire penală generală.

Investigarea plângerilor pe care i le-a adresat președintele.

Inspectarea lucrărilor judecătorilor se efectuează la birourile de inspecție judiciară din locul de lucru al judecătorilor și se prezintă raportul anual de inspecție a lucrărilor judecătorului după evaluarea lucrărilor sale, precum și judecătorii de execuție, judecătorii detașați și judecătorii delegați, precum și practicarea unor lucrări ne-judiciare, sunt evaluate de consiliul judiciar sau de reprezentantul acestuia în acest scop, în cazul în care trebuie respectate următoarele acțiuni la întocmirea rapoartelor anuale:

Verificați zece cazuri cel puțin de diferite tipuri și numărul de cazuri pentru care judecătorul a emis sentințe definitive care urmează să fie alese de către inspectorul superior pe baza următoarelor standarde:

- Acțiuni de procedură în cazul respectiv.
- Finalizarea acțiunilor în litigiu.
- Timpul consumat la audierea cazului.
- Performanța în aplicarea legii.
- Îndeplinirea deciziilor și a hotărârilor împotriva motivelor, motivelor și solidității rezultatelor obținute.
- Determinați raportul dintre cazurile adjudecate în fiecare an de către judecător.
- Hotărârile ratificate de instanța de apel și de recurs, precum și hotărârile care au fost revocate sau contestate.

Eforturile procurorilor generali de instituire și urmărire a cauzelor penale și a eforturilor depuse de asistenții generali ai procuraturii de

urmărire penală în urmărirea cauzelor administrative și urmărirea modalităților de atac în perioada lor juridică.

- Observă aspectul general al judecătorului.
- Respectați regulile codului de conduită.
- Respectați cursurile la care doriți să participați.
- Inexistența oricărei pedepse penale sau disciplinare împotriva judecătorului.

Opinia președintelui instanței sau a superiorului în scris cu privire la aceasta și, în acest scop, președintele instanței de apel va fi șeful primului-șef al instanțelor de judecată afiliate cu el.

Inspectorul va executa un raport anual confidențial cu privire la lucrările judecătorului și va evalua competența sa după ce va analiza dosarul său de muncă și dosarul confidențial, atâta timp cât consideră necesar și astfel inspectorul își va scrie raportul, inclusiv următoarele:

Observații care au apărut în cursul inspecției, fie asupra lucrărilor judiciare sau administrative.

Opinia sa despre competența judecătorului și despre modul în care el / ea se îngrijește de munca sa.

Propune cursuri de pregătire pentru judecător.

Sugerați să transferați judecătorul sau să îl transferați la pensionare anticipată sau la pensie.

Judecătorul a cărui capacitate a fost evaluată cu scorul mediu poate contesta acest lucru președintelui consiliului judiciar în decurs de (15) zile de la data la care a fost notificată o copie a raportului care îi aparține, prin care președintele va sesiza contestația cu o copie a raportează comitetului cu privire la provocări.

Cu toate acestea, consiliul judiciar se va forma la începutul fiecărui an într-un comitet sau mai mult pentru a contesta rapoartele anuale, alcătuite dintr-un președinte și doi membri ai judecătorilor de rang înalt, alții decât membrii consiliului, iar acest comitet decide asupra provocării supuse pe o

perioadă care nu depășește două luni de la data la care i-au fost transmise documentele și va emite decizia cu un singur acord sau cu majoritatea și poate aproba raportul sau îl poate modifica, deci deciziile sale vor fi concludente și vor fi raportate conducătorului inspector.

Președintele consiliului judiciar poate trimite raportul anual pentru a contesta comisia pentru ca orice judecător să îl reconsidere și nu poate devaloriza ratingul, ci numai după ce a notificat persoana în cauză și a auzit declarațiile sale, iar comisia poate să instruiască să reexamineze raportul sau se referă la un alt inspector după ce a luat avizul inspectorului, care a pregătit raportul protestat, pentru a ilustra elementele de bază ale raportului.

Plângerea

Plângerea trebuie să fie înaintată împotriva oricărui judecător al președintelui consiliului judiciar care, la rândul său, va instrui inspectorul să efectueze investigații cu privire la această plângere în cazul în care inspectorul va iniția investigații cu judecătorul sesizat de un inspector sau mai mult, cu condiția ca fiecare dintre acestea să fie mai mare în vechime față de judecătorul reclamat, totuși, reclamantul trebuie să se prezinte la departamentul de inspecție judiciară în decurs de 30 de zile de la data înregistrării plângerii pentru urmărirea plângerii sale, altfel inspectorul superior va decide să arhiveze plângerea și informează președintele consiliului cu privire la aceasta.

Judecătorul poate examina toate documentele de investigare înainte de a fi interogat de către inspector și va avea dreptul să ceară un ajutor de la un avocat și să prezinte ceea ce consideră necesar pentru a-și susține spusele.

Plângerea poate fi înaintată împotriva judecătorului din cauza amânării unui caz în cauză, și anume amânarea acestuia fără justificare sau contrar legii, precedată de probleme legate de conduita personală sau de acțiunea administrativă a judecătorului sau de orice altă chestiune și, prin urmare, inspectorul se angajează să investigheze și să-și dea opinia într-un

raport emis președintelui consiliului judiciar prin intermediul inspectorului superior.

Inspectorul poate să utilizeze toate mijloacele de investigare pentru a-și îndeplini sarcinile la momentul și locul potrivit, să emită martori și să le audă, să examineze dosarul fiecărui caz în cauză sau să obțină copii ale acestora, fără a transfera dosarul în biroul său și fără a afecta audierea a cazului sau a procedurii.

După încheierea investigației cu judecătorul sesizat, inspectorul trebuie să transmită documentele inspectorului superior cu oricare dintre următoarele propuneri:

În primul rând, recomandă să se ceară consiliului sarcina de a se adresa judecătorului consiliului disciplinar

În al doilea rând, recomandăm eliberarea unei sarcini președintelui pentru aplicarea sancțiunii de avertizare împotriva judecătorului plâns.

În al treilea rând, recomandăm eliberarea unei sarcini consiliului pentru păstrarea lucrărilor în oricare dintre următoarele situații:

Dacă judecătorul și-a prezentat demisia la consiliu sau a cerut să se refere la pensionare sau pensionare anticipată.

În cazul în care înregistrarea plângerii a fost făcută pe o perioadă de trei luni fără a se referi la aceasta de către reclamant.

Dacă inspectorului i sa confirmat că judecătorul nu a comis nicio încălcare care să-l cheme să-l alunge în mod disciplinar.

Și după ce toate acțiunile sunt complete, dacă inspectorul a constatat că plângerea depusă împotriva judecătorului a fost un complot sau cu rea-credință, atunci se vor trimite lucrări inspectorului superior care va fi înaintat în fața procurorului general în cauză pentru urmărirea penală, reclamant.

Modificările legii privind independența sistemului judiciar # (26) pentru anul 2017

Amendamentele recente au vizat toate legile din Regat pentru a promova independența sistemului judiciar și s-au făcut multe modificări cu privire la aspectele inspecției judiciare, în care inspectorul superior nu mai era considerat membru al consiliului judiciar în temeiul articolului 4 din legea privind independența judecătorească totuși, în conformitate cu articolul 12 al clauzei (a treia) - paragraful C - el va fi numit de consiliul judiciar, cu condiția ca acesta să fie asociat cu ordinul regal suprem eliberat de rege și de articolul 40 al aceași clauză de lege A (organul de inspecție judiciară este afiliat la consiliu și este alcătuit din inspectorul superior și dintr-un grup de inspectori al căror rang al oricăreia dintre ele nu este mai mic decât clasa a II-a) și este stipulat în clauză B: (inspectorii sunt numiți prin ordin al consiliului pentru o perioadă de (4) ani, care nu poate fi reînnoit și în timpul căruia inspectorul nu va fi transferat sau delegat la alt loc de muncă.), De asemenea, utilizarea C: (inspectorul superior prezintă rapoartele sale președintelui, pe lângă rapoartele inspectorilor din domeniul justiției și al instanțelor judecătorești și al procuraturii generale) și este citat în clauza D: (toate sarcinile și competențele organului de inspecție judiciară și procedura de lucru este determinată de o reglementare ad-hoc.)

Răspunderea civilă a magistraturii și a avocatului general:

În ciuda multor cereri prezentate de organizațiile internaționale și locale, organizațiile pentru drepturile omului și organizațiile implicate în sistemul judiciar, legiuitorul iordanian nu a luat în niciun fel și nici nu a luat în considerare recomandările impuse judecătorilor sau procurorilor generali, față de ei sau față de ei sau față de guvernul reprezentat de ministerul de finanțe, iar această opinie solidă, din punctul meu de vedere, ca atare, pentru a ajunge la stadiul final prin emiterea hotărârii concludente, trec prin mai multe etape, atunci etapa de recurs, apoi recursul și, prin urmare, astfel de etape sunt considerate o etapă de control asupra aplicării legii și pe baza căreia decretul va fi acceptat sau atacat, deci cum va fi tras la răspundere judecătorul sau Ministerul Finanțelor urmărită cu despăgubire pentru o hotărâre deja pronunțată și încheiată cu toate procedurile sale judiciare. Deci, deciziile sunt emise în lumina dovezilor înaintate judecătorului și pe baza cărora el își pronunță hotărârea.

Formarea departamentului de inspecție:

Organul de inspecție judiciară este alcătuit din inspectorul superior, care ar trebui să fie un judecător ocupat în funcția de președinte, și un grup de inspectori, în cadrul căruia Ministerul Justiției se angajează să furnizeze organului de inspecție judiciară numărul necesar de angajați și toate cerințele necesare îl împuterniciți să-și îndeplinească sarcinile.

Inspectorul trebuie să fie de rang mai înalt decât judecătorul care urmează să fie inspectat, iar organul de inspecție judiciară va prelua următoarele sarcini:

Inspectarea lucrărilor judecătorilor de către aceia care nu ocupă grade superioare, cu condiția ca inspecția să fie efectuată de două ori pe an cel puțin în raport cu judecătorii aflați în stare de probațiune și o dată cel puțin pentru ceilalți judecători.

Evaluarea lucrărilor judecătorilor în ceea ce privește buna punere în aplicare a legii și finalizarea măsurilor de soluționare a litigiilor, fundamentarea, motivele amânării și timpul necesar pentru finalizarea cazului și îndeplinirea unor premii și hotărâri împotriva cauzelor și motivelor acestora și a solidității rezultatelor au fost realizate și determinarea raportului dintre cazurile pe care judecătorul le-a încheiat într-un an.

Capitolul Trei

Republica România

Ramura judiciară:

Curtea Supremă de Justiție (care este compusă din 11 judecători care sunt numiți pentru o perioadă de trei ani de către președinte în consultare cu Consiliul Superior al Magistraturii, alcătuit din ministrul justiției, procurorul general, doi reprezentanți ai societății civile desemnați de către Senat, și 14 judecători și procurori aleși de către colegii lor); un organism separat, Curtea

Constituțională, validează alegerile și ia decizii privind constituționalitatea legilor bazate pe merite, tratate, ordonanțe și reguli interne ale Parlamentului; este alcătuită din nouă membri care deservește mandate de nouă ani, cu câte trei membri numiți de președinte, de Senat și de Camera Deputaților.

Judecătorii

Există 40 de instanțe județene și Tribunalul municipiului București

Există 15 curți de apel.

The High Court of Cassation and Justice

Sistemul tribunalelor din România

Sortați după Legea nr. 304/2004 privind asocierea juridică, cadrul juridic din România este organizat ca o piramidă. În punctul cel mai înalt al piramidei se află Curtea Supremă de Casație și Justiție, lângă Curțile de Apel și Curtea Militară de Apel, tribunalele, tribunalele specifice, tribunalele militare și pe baza piramidei, instanțele de primă instanță.

Legea din 1992 privind reprojecțarea legală a instituit un cadru legal pe patru niveluri, inclusiv restaurarea instanțelor de redactare, care existau înainte de conducerea comunistă în 1952. Cele patru niveluri cuprind instanțele de primă instanță, mijlocul curților de reprovizionare a drumurilor, un Curtea Supremă și o Curte Constituțională. Curtea Constituțională, dintre care șase dintre cei nouă persoane aleși de parlament și trei de către președinte, are o sarcină legală în ceea ce privește cercetarea juridică a problemelor stabilite. Judecătorii Curții Constituționale sunt delegați pentru o perioadă de nouă ani. Curtea Supremă a fost revizuită în temeiul unei alte legi din 1993; indivizii săi sunt delegați de conducătorul

României și exercită un expert extrem asupra oricărei alte instanțe din țară. Judecătorii Curții Supreme sunt delegați pentru un mandat de 6 ani și pot servi termeni continui.

În conformitate cu legea, curțile sunt libere de sucursala oficială. Constituția vizează specialistul în alegerea și avansarea judecătorilor din cadrul Ministerului Justiției. Judecătorii sunt numiți pentru viață de către președinte la propunerea unui comitet de judecători și procurori alesi de parlament.

În apropierea acestui cadru normal al instanței se află un cadru al tribunalelor militare, care gestionează cazuri, inclusiv forța de muncă militară.

Sistemul judiciar din România

Cadrul legal actual în România se întoarce la mijlocul secolului al XIX-lea. Cadrul de capital românesc depinde de modelele franceze, belgiene, italiene și germane.

Pentru a-și îndeplini obligația privind funcționarea instanțelor și supravegherea magistraților de stat, a contabililor publici de stat și a asociației naționale a barourilor, Ministerul Justiției a fost împărțit în șase direcții:

- Tribunalele civile
- Tribunalele militare
- Studii și adoptare
- Personal
- Administrare
- Planificare și păstrare registre și evidențe

Legea din 1992 privind rearanjarea legii a instituit un cadru legal pe

patru nivele, inclusiv restabilirea instanțelor de reevaluare, care existau înaintea controlului comunist în 1952. Cele patru nivele se compun din tribunale:

- Curțile de primă instanță
- Instanțele intermediare de reevaluare intermediare
- Curtea Supremă

Curtea Constituțională. Cadrul juridic include și instanțele militare. Curțile militare au fost înființate pe o premisă regională, subdiviziunile fiind dictate de Consiliul de Miniștri.

În conformitate cu legea, instanțele sunt autonome ale filialei oficiale. Constituția vizează expert pentru alegerea și avansarea judecătorilor din cadrul Ministerului Justiției. Judecătorii sunt desemnați pentru viață de către președinte la sugestia unui comitet de judecători și procurori alesi de parlament.

Ministerul Justiției exercită competențe identificate prin organizarea cadrului de acțiune, executarea disciplinelor și, în plus, cu privire la acțiunea Ministerului Public, având în vedere utilizarea strictă a legilor și în ceea ce privește standardele legale ale conducerii legii, garantând condiții suficiente pentru întregul cadru de capital.

Constituția României a restabilit Consiliul Superior al Magistraturii, un corp al specialiștilor legali cu puteri de administrare și secție disciplinară. Indivizii săi sunt aleși în mod special din congregațiile generale ale judecătorilor de către instanțele judecătorești, iar rundownul lor este trimis prin intermediul locurilor de muncă fără schimbare ale Camerei Deputaților și Senatului comisiilor legale în vederea audierilor în cadrul unei ședințe comune. În acest sens, rundownul candidaților este supus la vot într-o sesiune comună a celor două consilii ale Parlamentului. Mai mult, legislația

României este tratată ca un aranjament diferit de instanțe, cu un cadru de drept comun. Aranjamentele cu privire la structura și asocierea acestuia se regăsesc în Constituție și Legea nr. 304/2004 privind asocierea juridică.

Fiecare instanță este controlată de un președinte al instanței, care se ocupă de administrarea și publicitatea acestuia. În majoritatea instanțelor există segmente sau panouri specifice pentru cazuri comune și penale și diferite domenii ale legii.

Există în plus diferite instanțe (tribunal specializate), de exemplu Tribunalul Comercial Argeș și Tribunalul de Familie din Brașov. Curtea Constituțională a României este o entitate protejată autonomă și nu este o parte a cadrului juridic standard.

Cadrul judecătoresc militar este repartizat în trei tribunale, Tribunalul Militar Teritorial și Curtea Militară de Apel

Curtea Constituțională a României

Curtea Constituțională a României (Curtea Constituțională a României) este fundația care determină dacă legile, ordinele sau diferitele legi autorizate de experții români sunt în aceeași măsură cu Constituția.

Se compune din nouă persoane care deserveșc termeni de nouă ani care nu pot fi întinși, cu trei persoane fiecare alese de președinte, de Senat și de Camera Deputaților. Trei persoane sunt restaurate la intervale regulate, cea mai recentă restaurare se întâmplă în 2016.

Conform articolului 144 din Constituție, Curtea Constituțională exercită următoarele atribuții:

- să se pronunțe asupra constituționalității legilor, înainte de promulgare, la sesizarea Președintelui României, de către Președintele Camerei Parlamentului, de Guvern, de Curtea Supremă de Justiție, de

- un număr de cel puțin 50 de deputați sau cel puțin 25 senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției
- să se pronunțe asupra constituționalității ordinelor permanente ale Parlamentului, la sesizarea președintelui fiecărei Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau cel puțin 25 de senatori
 - să decidă asupra excepțiilor aduse instanțelor de judecată în ceea ce privește neconstituționalitatea legilor și ordinelor
 - să păzească respectarea procedurii de alegere a Președintelui României și să confirme returnarea buletinelor de vot
 - să constate circumstanțele care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și să raporteze constatările sale Parlamentului și Guvernului
 - să emită un aviz cu privire la propunerea de suspendare a funcției de președinte al României
 - să păstreze respectarea procedurii de organizare și desfășurare a unui referendum și să confirme întoarcerea acestuia
 - verificarea respectării condițiilor de exercitare a inițiativei legislative de către cetățeni
 - să decidă asupra obiecțiilor privind neconstituționalitatea unui partid politic

Inspecție judiciară

Articolul 57 din Constituția României stipulează (cetățenii români, rezidenții străini și persoanele fără naționalitate trebuie să își exercite libertatea și libertățile și principiile constituționale cu bunăvoință fără a încălca drepturile și libertățile lor).

Pentru a promova activitatea judecătorilor și a independenței acestora și pentru a monitoriza performanța acestora, a fost instituit un organ de inspecție judiciară în baza legii din 2004 și că, din cauza presiunilor crescânde, pentru a spori nivelul de performanță al judecătorilor și avocatului general în urma trecerea de la vechiul regim socialist la revoluția ulterioară, în plus față de presiunile la care România a fost supusă de UE după aderarea la aceasta și cea de a combate corupția și a consolida principiile justiției.

Organul de inspecție judiciară funcționează ca persoană juridică în cadrul Consiliului Superior al Justiției și funcționează în conformitate cu regulile independenței sistemului judiciar, astfel încât organul de inspecție judiciară să lucreze la soluționarea problemelor referitoare la judecătorii și procurorii generali și asistenții judiciari și la încălcarea obligației lor în relația lor cu autoritatea judiciară.

Răspunderea disciplinară a judecătorilor este o răspundere personală care impune sancțiuni asupra aparențelor și acțiunilor prevăzute în Legea nr. 303/2004 care abordează statutul judecătorilor și procurorilor generali în problemele disciplinare și entitatea competentă de a judeca acțiunile disciplinare împotriva judecătorilor și a judecătorilor procurorii este consiliul suprem al sistemului judiciar, care este singurul consiliu care poate selecta și decide cursul judecătorilor fiind entitatea responsabilă de faptele judecătorilor și singura entitate care urmărește faptele judecătorilor.

Și pentru ca răspunderea disciplinară să se aplice, termenele oferite de judecător sau procuror general, pe care trebuie să le respecte în viața sa practică sau personală, ar trebui să fie încălcate, precum încălcarea valorilor sociale prin ignorarea îndatoririlor de serviciu stabilite de normele de reglementare și normele de drept intern, precum și prezența abaterii disciplinare și a tuturor acestor fapte săvârșite de judecător sau de procurorul general trebuie să fie asociate ca o cauză directă pe care o are asupra sa. Prin urmare, trebuie să se facă investigații necesare pentru a explica și aplica cu exactitate acești termeni, deoarece pedeapsa disciplinară a judecătorului are consecințe morale, sociale și de reglementare severe.

Și, deși inspecția există în condițiile legislației românești și încă din 2004, nu a fost practică în mod corespunzător și nu sa efectuat nici o inspecție regulată asupra lucrărilor instanțelor și judecătorilor și a urmăririi penale generale și datorită plângerilor crescute și datorate cerințele noii etape de azi și pentru a urmări astfel de evoluții de către UE și pentru a sublinia lucrările de inspecție, prin urmare, lucrările de inspecție au fost efectuate de organul de inspecție privind lucrările judiciare și urmărirea penală în perioada 2012-2013, încălcările au fost surprinse și făcute trimitere la anchetă și se pare că această perioadă este singura perioadă în care rolul inspecției a fost activat (deoarece în anii precedenți nu a existat încă o concentrare prea mare asupra acestei chestiuni și în conformitate cu recomandarea de cooperare și mecanismul de verificare care vizează, în special în anii 2014 și 2015, lupta împotriva corupției imense.)

În perioada august 2012 - martie 2013, organul de inspecție judiciară a efectuat (8) acțiuni disciplinare pentru judecători (două dintre acestea din cauza plângerilor legate de întârzieri în emiterea hotărârilor judecătorești.), Iar printre aceste acțiuni disciplinare consiliul suprem de justiție a decis pe trei acțiuni după cum urmează: a refuzat să ia o acțiune disciplinară și a acceptat două dintre acestea, iar sancțiunile aplicate au fost de a trimite avertismente și de a reduce salariul lunar cu 20% peste (6) luni. Și în anul 2012 (5) au fost soluționate cauze disciplinare în cazul în care două dintre ele au fost respinse, iar pedeapsa aplicată în două cazuri au fost deconspirarea judecătorilor din funcția lor, iar în al treilea caz o reducere de 15% a fost aplicată salariului lunar peste (3) luni.

În perioada 1-31 Martie 2013 (5) au fost soluționate cauzele disciplinare, iar acțiunile întreprinse au fost reducerea salariului lunar cu 20% în decurs de (3) luni și trimiterea unui avertisment și transfer disciplinar timp de (3) luni.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor generali pentru perioada menționată mai sus, inspecția judiciară în cauză cu procurorii generali a luat două acțiuni disciplinare, dar consiliul suprem de justiție le-a respins. În plus, în 2012, inspecția judiciară în cauză cu

procurorii generali a rezolvat încă două cazuri, cele două sancțiuni trimitând un avertisment pentru unul și o concediere pentru celălalt.

Din cazurile menționate mai sus se poate concluziona că numărul cazurilor în care a fost luată decizia a fost foarte redus, iar situația a rămas aproape aceeași în anii 2014 și 2015, aceste cazuri aduc cea mai mare atenție comitetului european încredințat României sistemul judiciar și legate de aplicarea noii legislații românești și a planului de dezvoltare a sistemului judiciar 2015-2020, din cauza problemelor de integritate și combatere a corupției la cel mai înalt nivel și altele.

În 2016, comisiile, urmărind lucrările de dezvoltare judiciară, au constatat că România depune eforturi foarte serioase pentru avansarea sistemului judiciar și că există indicatori pozitivi în această direcție.

Într-o comparație cu anii anteriori, comisia a concluzionat că numărul cazurilor de corupție judiciară a fost redus, iar performanța organismelor judiciare guvernamentale sa îmbunătățit, iar lupta împotriva corupției a continuat și există indicatori privind practica sistemului judiciar cu profesii și integritate continue, să se adapteze legilor și legislației și voința de apărare a independenței sistemului judiciar, toate conduc la dezvoltarea sistemului judiciar românesc și la sporirea imaginii României ca sistem democratic în fața țărilor europene.

3. Răspunderea civilă a magistraților și a procurorilor generali

Conform art. 96 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind justiția și procurorii generali, răspunderea materială rezultată din erorile hotărârilor judecătorești va fi responsabilitatea guvernului. Prin urmare, cei afectați de astfel de reguli greșite vor avea dreptul să ceară despăgubiri din partea guvernului prin intermediul ministerului de finanțe și trebuie remarcat aici că persoana afectată nu poate depune o plângere împotriva judecătorului sau a procurorului general, ci a adus cazul împotriva guvernului, care la rândul său va recupera compensațiile materiale de la cine a comis astfel de erori și acest lucru se întâmplă foarte rar.

Eroarea judiciară este considerată hotărârea judecătorească a esenței cazului, care nu se încadrează în faptele judecătorești din mai multe motive. Întreaga răspundere nu se încadrează pe umărul judecătorului, nici măcar parțial, în multe cazuri de eroare judiciară care depinde de indiciile inadecvate (mărturii martorilor înșelătoare) și de dovezile supuse pagubelor de trecerea timpului sau pur și simplu apar, după exprimarea hotărârile, dovezile sau faptele care nu au fost cunoscute înainte. Și, în ciuda faptului că mintea nu va accepta principiul a ceea ce numea "vina judiciară", datorită prezenței mai multor etape ale cauzei întrupate în primă instanță, atunci recursul și casarea și aceste etape sunt suficiente să verifice întreaga lucrare de caz și să mențină ceea ce se potrivește cu legea și să respingă ceea ce este discret.

Ministrul justiției, Tudorel Toader, a declarat că o schimbare va avea loc în legi, astfel încât judecătorii să fie urmăriți penal și vor fi obligați să asigure răspunderea pentru greșelile judiciare în mod compulsiv. Și a anunțat că statul, prin Ministerul Finanțelor, va fi obligat să se deplaseze împotriva judecătorilor și să-i acuze pentru aceste despăgubiri și a adăugat că "am propus abrogarea articolului (6) al articolului 96, care aprobă despăgubirea, persoana poate institui o acțiune împotriva statului prin Ministerul Finanțelor, iar amendamentul este: după ce a acoperit prejudiciul de către stat, statul va da urmărirea penală judecătorului sau procurorului general care a săvârșit o vină pentru a fi urmărită în justiție pentru valoarea a unei astfel de indemnizații.

În plus, nu sunt de acord cu acest principiu în răspunderea civilă și susțin principiul introdus de legiuitorul iordanian pe care l-am explicat mai devreme.

Cu toate acestea, totuși se vorbește încă despre activarea organului de inspecție judiciară și a ministrului justiției, dl Tudorel Toader încă emite declarații privind dezvoltarea judiciară și progresele legate de inspecția judiciară și răspunderea civilă a judecătorului după furia populară care a răsturnat ministrul justiției anterioare și sa format un comitet pentru elaborarea legilor.

În cazul în care domnul Tudorel Toader a anunțat că un proiect de lege pentru modificarea legilor justiției se va încheia în zilele următoare și că dezbaterile se află încă în jurul a două tipuri de inspecție judiciară: să aibă inspecția sub supravegherea ministerului sau a unei instituții independente, iar ministrul, că modificarea legii va fi finalizată cel mai probabil duminică săptămâna viitoare, adăugând că inspecția judiciară va fi modificată pentru a se afilia la ministerul de justiție sau la o instituție independentă. Și, Tudorel Toader a adăugat că consiliul superior al sistemului judiciar este "cel mai probabil" nominalizat până acum și va fi responsabil pentru lucrările de inspecție judiciară.

El a spus, de asemenea, că pentru a consolida puterea de control judiciară independentă există trei opțiuni:

- 1- să rămână anexată la consiliul judiciar superior
- 2- să fie afiliată la ministerul justiției
- 3- Înființarea unui organ independent, care să nu fie afiliată nici unei entități

Prin aceasta, judecătorii care semnează o declarație de obiecție avertizează că "suntem mai în măsură să ne întoarcem la momentul potrivit la declarațiile juridice existente înainte de anul 1989, prin aducerea judecătorilor sub controlul politic și extinderea puterilor inutile de către ministrul justiției". Și, de asemenea, "aceste schimbări sugerate în principiu de către ministrul justiției încalcă astfel de propuneri și vor afecta activitatea de angajare și profesie a judecătorilor și vor provoca perturbări în autoritatea judiciară, care au fost condamnate din nou de comisia europeană.

La 25/10/2017 ministrul justiției a prezentat o nouă propunere publicată în revistele românești:

Ministrul justiției, Tudorel Toader, a declarat miercuri în parlament că propunerea de inspecție judiciară va deveni o instituție independentă care este ... (cum este cazul acum) sau Ministerul Justiției (așa cum a fost în propunerea sa inițială), unde inspecția judiciară va să fie organizată ca o instituție autonomă.

Organizarea inspecției judiciare în calitate de organism stabilit de Ministerul Justiției a fost o propunere susținută de ministrul justiției. Propunerea nu a avut succes, inspecția judiciară rămânând o instituție cu personalitate juridică care lucrează cu Consiliul Superior al Magistraturii. Propunerea ministrului justiției nu a fost susținută din cauza protestelor din partea asociațiilor judecătorilor și procurorilor care și-au exprimat temerea de subordonarea Inspectoratului Judiciar Guvernului României. La data depunerii tezei, a fost adoptată Legea de modificare a Legii nr.304 / 2004, dar nu a fost promulgată de Președintele României.

Sistemul juriului

În timpul erei regelui Henric al II-lea și în absența totală a autorităților în sistemul juridic, instanțele din Regatul Unit au folosit pentru prima dată sistemul juriului. Ei au folosit în secolul al XII-lea multe forme procedurale pentru a obține justiția numită (Battle Trial) care a fost criticată din cauza lipsei de acoperire legală și a folosit o altă formă numită (Trial by Ordeal), ceea ce înseamnă realizări scăzute și nu atingerea rezultatului dorit performanța legiuitorului și realizarea cazurilor cetățenilor. În ciuda faptului că sunt judecător, cred că decizia emisă de juriu reduce la minimum povara umană la emiterea hotărârii judecătorești.

În 1215, Carta Magna Charta Libertatum a fost adoptată în epoca regelui Ewan Blabald, în care puterea regelui era limitată la eradicarea încălcărilor și asigurarea drepturilor tuturor cetățenilor.

În acest sistem, pedeapsa persoanei condamnate este determinată de un juriu (ales de cetățeni) pentru a respecta separarea autorităților și a evita intervenția politică în domeniul judiciar. Astfel de jurisprudențe trebuie să fie părtinire, iar deciziile lor sunt contestabile.

În România, care nu aplică sistemul anglo-saxon preluat de la Comunitatea britanică, sistemul juriului este inefficient acum, iar aplicarea sa are numeroase provocări din cauza lipsei de experiență, în ciuda faptului că

acest sistem este eficient în Regatul Unit . În plus, aplicarea sa în alte comunități risipește temerile legate de efectul politic asupra referirii judiciare și este considerată mai responsabilă în cazul în care sunt implicați oameni obișnuiți.

Punerea în aplicare a sistemului juriului a fost adoptată în România și va fi aplicată în 2017. Cu toate acestea, aplicarea acestui sistem necesită instruirea juriilor și alegerea în funcție de anumite elemente de bază. Acest sistem nu a fost aprobat până în prezent în Iordania și nu cred că va fi aprobat din cauza consecințelor sale negative în ceea ce privește creșterea cheltuielilor prin cheltuielile juriului și pregătirea camerelor de judecată. În plus, în opinia mea, în calitate de cercetător și judecător, va afecta finalizarea procesului de soluționare a cauzelor și a pronunțării hotărârii judecătorești. De exemplu, ce s-ar întâmpla în ședință dacă un juriu sau doi sunt absenți în circumstanțe personale? Ar fi amânată ședința sau dacă juriul va fi înlocuit sau ce? Toate răspunsurile.

De asemenea, consider că judecătorul bine pregătit este mai în măsură să emită o decizie corectă decât juriul.

În final,

Pentru a da o imagine clară și cuprinzătoare a sistemului judiciar din România am folosit un articol al profesorului meu onorabil Ioan Les, după cum urmează: Sistemul judiciar este caracterizat în zilele noastre prin a fi supus unor reforme ample, la rândul său, filologi și cercetători cum ar fi modelul meu prof. Les comentează extensiv despre o astfel de lege nouă sau modificată. Iată un exemplu de prof. Les.

"Micile reforme", deoarece este numit și noul regulament privind anumite măsuri de accelerare a soluționării proceselor, și anume Legea nr. 202/2011) aduce modificări importante la Codul de procedură civilă în

vigoare. Majoritatea modificărilor legislative urmează să devină aplicabile înainte de punerea în aplicare a noului Cod de procedură civilă (denumit în continuare NCPC, de dragul concisității), adoptat prin Legea nr. 134/2012).

Articolul 1110 alin. 2 din NCPC obligă Guvernul să prezinte proiectul de lege Parlamentului spre adoptare, în vederea implementării sale, în termen de 6 luni de la data publicării.

"Înființarea unei comisii de specialiști pentru punerea în aplicare a NCPC pare să anunțe noi amendamente la acest cod chiar înainte de punerea sa în aplicare. Dacă aceasta este intenția autorităților guvernamentale, nu ne pare a fi cea mai potrivită. Abordarea normală ar fi să așteptăm o perioadă în care legislația se va stabiliza și se va confrunța cu procesul zilnic de punere în aplicare și va trage concluziile necesare în vederea unei eventuale îmbunătățiri ulterioare. Punerea în aplicare a NCPC consacră, după cum am arătat, doar normele tranzitorii necesare pentru corelarea sa cu diferite alte instituții de drept material sau de drept conex"²⁵.(prof.Les)

Rezumat

Similaritățile și diferențele dintre România și sistemele judiciare ale Iordaniei

1- Similarități

Sistemele judiciare ale ambelor țări sunt caracterizate de demnitate, integritate, egalitate și încredere. Ambele sunt gestionate și operate de către intelectuali calificați și judecători competenți care sunt dedicați în serviciul justiției și protecției drepturilor cetățenilor.

- Sistemele judiciare din ambele țări sunt organizate în moduri relativ similare; Legile sunt derivate din constituțiile țărilor și dezvoltate de legiuitori. Sistemele judecătorești sunt concepute în mod similar, în timp ce

instanțele încep de la un nivel inferior (instanțe de conciliere sau magistrați, primă instanță, recurs și casație sau instanță superioară) și instanțe speciale.

Legislatorii din România și din Iordania lucrează neîncetat la modernizarea sistemelor judiciare din țările lor și țin pasul cu schimbările rapide apărute în și din România și Iordania. Pot descrie ambele sisteme ca sisteme de schimbare, dezvoltare și reforme. Eu, precum și observatorii din ambele țări, au observat că în ambele țări au loc reforme judiciare extinse, de exemplu, cea mai recentă reformă a avut loc în Iordania, era în codul penal, unde era un articol discriminatoriu împotriva femeilor, și anume articolul 308. un articol infamos îi permitea unui violator să fie liber, fără pedeapsă, pentru infracțiunea de viol într-o singură condiție, dacă se căsătorește cu victima. Am fost una dintre mii de activiști care cereau anularea articolului 308

- Ambele țări s-au aflat sub influența anumitor factori pentru a avea reforme rapide și extinse ale sistemelor lor judiciare. În opinia mea, România trebuie să-și adapteze legile, în special drepturile omului și legile comerciale, pentru a fi în armonie cu legile Uniunii Europene după ce România a devenit membră a UE. În ceea ce privește Iordania, de asemenea, pot spune că reformele în justiție se datorează așa-numitei arabe în creștere sau primăvara arabă, care a început în 2010 până în prezent.

Diferențe

- Aș dori să îmi exprim opinia în această privință, anume faptul că este dificil să comparăm două sisteme incompatibile, cum ar fi România și Iordania, din cauza diferențelor enorme dintre cele două țări. Cu toate acestea, dragostea față de aceste două țări m-a determinat să realizez acest studiu despre ele.

-Drepturile omului/ Legea familiei

Legislația familială din România, care guvernează afacerile familiale, căsătoriile, divorțul, custodia copiilor sau litigiile familiale, aparțin statului, iar instanțele judecătorești includ instanțele. Cu toate acestea, în Iordania, cazul este complet diferit, toate acestea aparțin instanței religioase, iar statul nimic de-a face cu asta, cu excepția violenței sau a crimei ar trebui să apară în familie. Religia oficială din Iordania este Islamul, astfel, există instanțe islamice cu care se ocupă.

Femeile și copiii nu au drepturi în Iordania, societatea iordaniană este patriarhală, aceasta înseamnă că șeful este omul împuternicit de instanțele religioase. În căsătorie o femeie nu are niciun cuvânt de spus, chiar dacă în majoritatea cazurilor nu poate alege un bărbat să fie soțul ei și, mai degrabă, tatăl sau frații săi aranjează totul, inclusiv chestiunile legale. Chiar și statul nu se amestecă în căsătorii, moșteniri în materie de divorț și afacerile familiale, spre deosebire de România, unde dreptul familiei și problemele relevante aparțin statului prin intermediul instanțelor sale publice.

- Libertatea de exprimare: Există garanții pentru libertatea de exprimare și exprimare în ambele țări Constituția În România, este practică ca o chestiune de rutină, cu excepția cazului în care este vorba despre un moment dat. În opinia mea, cazul este diferit în Iordania. În majoritatea cazurilor, iordanienii ascultă știri din sateliții statelor vecine, deoarece există multe nu, nu și probleme de lumină roșie, pe care nimeni nu le poate spune și nici nu le poate exprima chiar și mass-media. De exemplu: chestiuni relevante pentru demnitari sau țări prietenoase sau religii.

- Privind la chestiunile de a extrage diferențele judiciare dintre România și Iordania, văd lucrurile greu de controlat mai ales în partea

iordaniană, de exemplu, există legi decente în Iordania pentru a rezolva toate aspectele și problemele, fie civile, fie penale, Iordania devine sub influența forțelor pe care nu le deține și care determină ca legile să fie ineficiente sau inutile. De exemplu, în chestiunile legate de drepturile omului, cum ar fi infracțiunile pentru minori, munca copiilor și alte deficiențe ale societății, există legi eficiente care să abordeze astfel de probleme, la fel ca și România; cu toate acestea, problemele bruște au lovit Iordania din cauza evenimentelor externe sau au luptat și au transformat lucrurile cu susul în jos. Din 1948, Iordania găzduiește refugiați în mod continuu: din Palestina (1948, 1967) din Liban (1975), din Irak (1990-2003), în cele din urmă, Iordania găzduia aproximativ 3 milioane de refugiați sirieni (2011 - prezent). Sistemul judiciar din Iordania a fost supus unor sarcini foarte grave, în special în cazul instanțelor și agențiilor de securitate publică. Legile iordaniene au fost adoptate pentru a servi cetățenilor care trăiesc o viață normală într-o țară democratică, așa cum este cazul României. Cu toate acestea, atunci când un judecător iordanian se confruntă cu mii de cazuri implicate: cerșetorie, furt, muncă copiilor, prostituție, căsătorii minore, trafic de persoane și crima organizată provocate de refugiați, judecătorul nu este în măsură să adopte noi legi pentru a executa hotărâri judecătorești sau pentru a construi mai mult adăposturi și închisori. Astfel, situația va rămâne așa până când se va încheia războiul sirian, iar refugiații vor reveni în Siria. În opinia mea, aceasta este diferența majoră dintre România și Iordania. România nu are factori externi pentru a dezactiva sistemul judiciar; în consecință, va continua să modernizeze sistemul său judiciar, în timp ce Iordania se va strădui să nu-și mențină sistemul judiciar. În cele din urmă, cred că este posibil să comparăm și să contrastăm lucrurile normale cu alte lucruri normale, dar nu cu două țări, cineva trăiește în condiții normale, cum ar fi

România, iar celălalt se luptă pentru supraviețuirea sa, ca și Iordania.

În cele din urmă, aș dori să răspund la întrebările studiului după cum urmează:

1- Care sunt factorii care afectează sistemele judiciare din ambele țări în ceea ce privește aspectele politice, economice, sociale și culturale?

În ceea ce privește Iordania, există mai mulți factori care afectează sistemul judiciar, cum ar fi: Iordania este o țară mică, cu resurse naturale limitate și istorie scurtă. Este influențată de faptul că este o societate tribală, sub efectul credințelor islamice, fiind deschisă Occidentului ca țară modernă. În consecință, sistemul său judiciar este mixt: tribal, islamic și francez.

România este influențată de mai mulți factori, cum ar fi: o parte a imperiului otoman, biserica, parte a fostei URSS și un membru al NATO și al UE. Sistemul judiciar din România poate fi descris în două cuvinte: reforme continue.

2- Ce face ca sistemele judiciare să fie eficiente și de succes pentru a îndeplini cerințele cerințelor actuale?

Au două sisteme să fie supuse reformelor și într-un mod eficient de menținere a integrității, a încrederii în egalitate și transparență

1- Care sunt rolurile profesorilor de drept, academicienilor și legiuitorilor în consolidarea sistemelor judiciare în ambele țări?

Fără acestea nu vor exista sisteme judiciare eficiente și moderne în ambele țări.

Recomandări

Prin citirea legii iordaniene și românești aș recomanda următoarele:

1. Cercetătorul consideră că formarea Consiliului Judiciar din Iordania este mai eficientă decât România, deoarece este direct legată de judecători prin intermediul Președintelui Consiliului Judiciar, care este, în același timp, și Președintele Curții Supreme.
2. Componenta Consiliului Judiciar din Iordania conferă mai multă eficacitate soluționării directe a judecătorilor, deoarece compoziția sa se caracterizează doar prin implicarea judecătorilor, fără prezența vreunui exteriorul sistemului judiciar, cum ar fi Consiliul Suprem al Justiției din Egipt. Sistemul francez.
3. Sistemul judiciar iordanian se distinge prin participarea a doi dintre cei mai vechi judecători ai Curții Supreme în componența Consiliului Judiciar. Ca cercetător, recomand să se facă acest lucru în sistemul românesc, deoarece aceștia au o experiență considerabilă în activitatea judiciară.
4. Prezența membrilor Consiliului Judiciar din România din afara sistemului judiciar nu va fi de mare folos, mai ales că acest lucru va da loc membrilor Parlamentului să intervină în activitatea judiciară prin intermediul membrilor care le-au numit prin intermediul lor. Cred că acest lucru va pierde independența totală a Consiliului Judiciar față de alte intervenții politice.
5. Introducerea sistemului juriului în acest stadiu nu va reflecta nici un progres în dezvoltarea judiciară romană. Este un nou sistem care

necesită eforturi mari, costuri financiare mai mari, echipament și setări pentru ca jurații să crească la nivelul cerut. Cred că eficiența judiciară în România, ca și sistemul judiciar iordanian.

6. Pentru a facilita procedurile, este mai bine să depuneți plângerea direct la organul de control judiciar iordanian în locul președintelui consiliului judiciar, deoarece aceasta ar însemna mai multă viteză în urmărirea plângerii și realizarea scopului căutat de către organismul de reglementare asupra lucrărilor judecătorilor, urmărirea penală și instanțele judecătorești și, astfel, luate în considerare de problemele pasive din punctul de vedere al cercetătorului.
7. Luați în considerare organul de inspecție din statul român ca organ afiliat la consiliul judiciar, deși se bucură de imunitate și de independență totală, așa cum este cuprins în inspecția judiciară iordaniană în ceea ce privește imunitatea inspectorilor prin faptul că nu le mișcă sau le delegează în orice alt loc de muncă prin numirea lor pentru (4) ani.
8. Este inacceptabil ca organul de inspecție judiciară să fie afiliat la orice autoritate executivă, deoarece ar însemna dominația asupra puterii consiliului suprem al puterii judecătorești, considerată o autoritate independentă cu propria sa ființă.
9. Ministrul român al justiției încearcă prin declarațiile sale continue sau prin dezbaterile sale în parlament să ia în considerare organul de control judiciar afiliat la ministerul justiției, deși el a anunțat-o uneori ca o instituție independentă. Cu toate acestea, este mai bine să adoptați ceea ce a luat legiuitorul iordanian.
10. Anularea răspunderii civile pentru judecători sau procurori generali și adoptarea a ceea ce legiuitorul iordanian a adoptat din punctul de

vedere al ilogicității sale pentru a fi contrar logicii justiției care impune cazurile să treacă prin toate etapele litigiilor și, prin urmare, este supus, în primul rând, (3) judecătorii din tribunalul de apel și nu mai puțin de (5) judecătorii de la instanța de recurs, iar acest lucru este adecvat pentru a corecta orice vină comisă de un judecător (chiar și cu rea-credință) și poate fi corectată prin abolirea sau respingerea hotărârii.

11.Revocarea sancțiunii impuse judecătorului sau procurorului general (în legislația românească) constând în reducerea cu 20% sau 15% a salariului său ca fiind nerespectarea sancțiunii și nu atinge obiectivul de a descuraja ca persoana bolnavă nu se va teme de o astfel de sancțiune, dar dorește ca aceasta, uneori, să se bazeze pe faptul că ceea ce a primit de la manipularea cu rezultatul cazului este mai mare decât această sancțiune și este mai bine să se acorde sancțiunea concedierii sau sesizării la pensionare sau pensionare, deoarece acest lucru ar sperie mai mult ca fiind o pierdere mai mare pentru postul său judiciar și îi va răni reputația și dacă ar exista o vină judiciară atunci sancționarea reducerii salariului va determina o întrerupere a nivelului financiar al judecătorului care îl va obliga ea să recurgă la rugămintea celorlalți sau chiar să fie nevoită să-și vândă casa pentru a-și plăti obligațiile financiare și aceasta ar duce la un rezultat pasiv al sancțiunii.

Concluzie

Acest studiu se ocupă de studiul sistemului judiciar. Diferențele dintre sistemele judiciare din Regatul Hașemit al Iordaniei și statul român în particular au fost prezentate în studiu. Unele dintre sistemele judiciare din Europa și unele țări arabe au demonstrat, de asemenea, modalitățile de dezvoltare a acestor sisteme pentru a atinge standarde înalte de independență față de sistemele politice.

M-am confruntat cu multe provocări și dificultăți în timpul acestui studiu, dar unul dintre cele mai mari provocări a fost schimbarea constantă a legilor din Iordania și România în ultimii trei ani. Mai ales proiectul de schimbări care a fost întreprins în 2017, care este încă în discuție pentru a fi aprobat. Aceasta include multe modificări aduse legilor care au fost studii, atunci a fost ratificată.

Studiul a arătat componentele sistemului judiciar și secțiunile sale și sa axat în special pe inspecția judiciară și asigurările disciplinare ale judecătorilor. Nu este un lux sau un optimism, dar provine din importanța deosebită care a fost adresată sistemului judiciar și judecătorilor din țările moderne care încearcă mereu să progreseze și să avanseze în toate domeniile, inclusiv prin asigurarea securității și a securității într-un sector important din comunitatea judecătorilor.

Fără îndoială, progresele înregistrate de țările moderne nu se bazează pe inovațiile și progresele lor în domeniul tehnologiei sau al economiei, deși au o mare importanță pe care nu o reducem, totuși combinarea acestora cu progresul și prosperitatea judecătorilor vor fortifica țara și o vor face la lista de vârf a țărilor avansate care au făcut statul de drept pentru toți oamenii

lumina și torța vieții și că, prin a acorda atenție organului lor judiciar ca fiind cetatea imună și un refugiu sigur pentru toți în realizarea justiției și a stăpânirii de lege departe de nepotism sau discriminare.

Prosperitatea și fortificarea sistemului judiciar din toate influențele vor asigura un mediu sigur care să atragă investițiile și industriile și să construiască economia de stat, unde căutarea capitalului pentru un mediu sigur pentru investițiile sale, și acest lucru se va realiza prin fortificarea judecătorilor și a independenței lor, în cazul în care judecătorii independenți nu au nicio autoritate deasupra lor, dar autoritatea de drept care este extrasă din constituție nu este susceptibilă de restrângere sau de perturbare, ci numai de constituția propriu-zis.

Nu în ultimul rând, organul de inspecție judiciară este un organ de susținere a protecției judecătorilor sau procurorilor generali și a instanțelor care acționează împotriva persoanelor cu dizabilități și, prin urmare, o asigurare pentru ei de a-și desfășura lucrările în conformitate cu legile stabilite și nu doar un instrument de control inserând venerație în suflete, cu excepția celor pe care i-a trădat și care îi urmează capriciile și acceptă să manipuleze drepturile poporului și astfel acest organ, pentru a-și îndeplini propriile acțiuni, trebuie să obțină independență și să asigure protecția față de intervențiile politice sau de oamenii influenți.

Vă mulțumesc

Ali Alshorogy